

Hra na dva klíče

Tlustá Berta

vstával jsem i padal ráno chtěl tě vedle sebe cítit
večer v okně svíčku zapálil a věřil v sílu majáků
už se v tobě neschovám tvůj svět ti úplně stačí
jsem v něm přikován ke skále co studí a tlačí

co se ti žene hlavou nikdy nevím jen to nejsem já
mezi námi nejsou žádný mosty zamčený jsou brány
chci umět číst z tvých slov co ukrýváš mezi řádky
jsou jako mocná zbraň jen nejdou vzít nikdy zpátky

rozpouštím se na tvém těle jako na slunci led
zavřený spolu v jedný cele a ty víš že to bylo naposled
dál se braň idál si říkej idál se braň je to ten pravej nebo ji
nej

zkoušíme spolu hrát tu známou hru na dva klíče
jeden z nich všechno otvírá a ten druhý zamyká a ničí
jsem kapka v moři polibků síť co zachytí tok tvých slov
zámek na ústech mlčení pátek co pluje k tobě na ostrov

rozpouštím se na tvém těle jako na slunci led
zavřený spolu v jedný cele a ty víš že to bylo naposled
dál se braň idál si říkej idál se braň je to ten pravej nebo ji
nej